

[Martin Sørensen (Peterslund).]

ændringen er den, at der ikke gives noget Tilskud til Flæsk. Der er siden sidst sketen betydelig Prisforbedring for Flæsk, og man maa, naar man skal have de samme Penge ind, naturligvis vælge at lægge Pengene de rigtige Steder; og de Omraader, hvor de bedst kan undværes, er Flæsk og Æg, særlig i Betragtning af, at der gives Tilskud til Nedbringelse af Prisen paa Korn, som anvendes til Produktionen af Flæsk og Æg.

Efter min og mit Partis Opfattelse er Lovforslaget i og for sig bedre end Novemberloven. Tilskuddet til Svin og Æg er ganske vist gaaet ud, men det finder jeg ikke urimeligt, da Priserne her er af en saadan Størrelse, at Produktionen med Tilskud til Kornprisen skulde kunne bære sig selv. Det er ogsaa rimeligt at forøge Tilskuddet til Smørproduktionen gennem Ydelse af et Tilskud til Oliekager. Smørproduktionen har gennem mange Aar været Landbrugets Smertensbarn, set fra et Rentabilitetsstandpunkt. Smørret skal koste meget, hvis der skal kunne opnaas en lønnende Produktion. Der er ingen Produktion inden for Landbruget, som der er saa megen Beskæftigelse i. Jeg tænker her paa alle de forskellige Grene, der er knyttet hertil: Roedyrkning, Malkning o. s. v. Hvis man nedsætter Smørproduktionen væsentligt, det vil sige saa at det virkelig betyder noget, vil det medføre en stor Affolkning af Landdistrikterne. Endvidere vil en Nedsættelse af Koholdet foraarsage et stort Spild af Grovfoder, Hø, Halm m. v. samt nødvendiggøre Indførelse af Brak paa over 10 pCt. af Landbrugets Arealer.

Desuden er der, som den højtærede Landbrugsminister nævnte i sin Indledning, det Forhold at tage Hensyn til, at Udførselen opretholdes i samme Mængde og med samme Fordeling som hidtil mellem vore Kunder. Det Valutaoverskud, som Smørret hjembringer, kan Landet heller ikke undvære. En samlet Overvejelse af Smørspørgsmaalet maa derfor føre til, at denne Produktion bør opretholdes og støttes bedst muligt. Ja, jeg betænker mig ikke paa at sige, at jeg kunde ønske den støttet endog ud over, hvad dette Lovforslag byder paa.

Siden vi forhandlede Tilskudsspørgsmaalet i November, er der sket en stor Prisforandring for Korn, idet Fragt og Forsikring er steget voldsomt. Dette har medført en tilsvarende Stigning i de udenlandske Kornpriser. Samtidig har den tvungne Aflevering af Brødkorn, som Tiden har gjort nødvendig, medført, at en

hel Del Landmænd, der avler Brødkorn og har maattet aflevere dette, har mindre Foderkorn til Salg, end de plejer, ligesom ogsaa de usikre Tilførselsforhold tilskynder til ikke helt at blotte Husene og Gaardene for Reserver. Dette i Forbindelse med forsinkede Tilførsler medfører, at der kommer mindre Foderkorn paa Markedet. Udbudet bliver mindre og Priserne som Følge deraf højere.

Hønsheolderne og de smaa Landbrug maa nødvendigvis købe Korn for at opretholde deres Bedrift i sædvanligt Omfang, og det er derfor rimeligt, at Tilskudsordningen tager Sigte paa, at det Korn, der indføres, kommer frem til en overkommelig Pris, hvilket antages at ske ved et Statstilskud paa 6 Kr. pr. 100 kg — som foreslaaet i Lovforslaget —, hvorved Detailprisen skulde komme ned i Nærheden af Maksimalprisen paa Foderkorn.

Da de foreslaaede Ændringer maa anses for at være Forbedringer, der kan bidrage til at opretholde Produktionen og billigere denne, og da Loven kun skal gælde i 2 Maaneder, indtil der kan træffes Aftale og fremsættes Lovforslag om mere varige Foranstaltninger, der kan have de til den Tid indvundne Erfaringer som Grundlag, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Landsting.

J. S. Foget: Da Statsministeren i sin Tale ved denne Samlings Aabning udtalte, at nu maatte alle være klar til at vise Samfundssind, lød det smukt. Det gav i Virkeligheden Haab om, at Regeringen nu selv agtede at gaa foran og ved sit storstilede Eksempel afvikle sin hidtidige Politik og slaa ind paa virkelig Samfundspolitik. Hurtigt indsaa man imidlertid, at Statsministeren heller ikke denne Gang skulde tages alvorligt, men at den nye Situation kun skulde benyttes som et nyt Middel til at fremme Regeringens hidtidige ensidige og landbrugsfjendske Klassepolitik.

Næppe var Tryksværten tør paa en Lov om Tilskud til Møllere og Bagere, der tilsignede — som Ministeren selv indrømmede — rigeligt at dække disse Samfundsborgeres paastaaede større Produktionsomkostninger, før vi nu præsenteres for en Lov, der end ikke udgiver sig for at dække det Tab, som man ved Lov har paaført Eksporterhvervene, i første Række Landbruget, og som langtfra betyder Dækning af Produktionsomkostningerne ved Landbrugets samfundsnødvendige Eksport. Det er altsaa det, man inden for Regeringskredse